

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 34. Norfolciæ Dux, ac Surreiensis Comes Turri inclusi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](#)

„ disputabam , libertatem ægre ferat, Sæcul.XVI.
 „ id vero a me factum , ut quodam- A.C.1546.
 „ modo fastidium , quo Regem meum Revol. d'
 „ affici cernebam , dissiparem , ab eo- Angl. P.Or-
 „ que pro utilitate mea doctrinam hau- leans tom.2.
 „ rire possem. „ Si ita est , reposuit p. 438.

Rex: „ Reviviscet inter nos pristinus a-
 „ mor. „ His dictis Henricus in Re-
 ginæ amplexus ruebat , eique constan-
 tis amicitiæ suæ fidem signaque dabat.
 Porro altera die Regina unacum qui-
 busdam Matronis suis capta ad Londi-
 nensem Turrim abducenda fuisse, jam
 que ad id faciendum quadraginta Satel-
 lites adesse jubebantur: Verum revoca-
 to hoc mandato non modo consilia ad-
 versus Reginam æque ac contra Cran-
 merum procusa evanuere , sed etiam
 eadem calamitates recidebant in eorum
 nonnullos , qui hujus machinationis Au-
 thores vel faltem socii esse credebantur.

§. XXXIV.

Norfolciæ Dux ac Surreiensis Co- mes Turri inclusi.

Præprimis Gardinerus Viacomensis Milord Her-
 Episcopus Reginæ gratia excidit , bert hist.
 eique Rex Senatum accedere inhibuit , Regn. Hen-
 præprimis vero graviores Regiæ indig- ric. VIII.
 nationis procellæ seriebant Norfolciæ
 Ducem , ejusque filium Surreiæ Co-

D 5 mitem;

Sæcul. XVI
A.C. 1546

mitem; ambo enim Londinensi Turri includebantur, quæsito obtentu, quod Religioni Catholicæ faverent, & haud temere pertimescendum foret, ne defuncto Rege Eduardum Regis Filium a folio arcerent, ac Mariæ Principi Regium diadema imponi curarent. Placuit non paucis hic prætextus, utpote ad exitium utrius huic Principi pluribus sat exoso peropportunus; ut vero hic obtentus quamdam veritatis speciem præseferret, quamprimum ambo in carcerem fuerant conjecti, mox per præconis vocem nuntiabatur, omnibus, qui contra hosce captos quicquam deferre possent, benignas omnino aures esse præbendas. Non deerant itaque non pauci, qui ambos accusarunt, quod consilia Regno perniciofissima molirentur, atque pro eorum executione non nisi Regis obitum præstolarentur, hancque ob caussam Surreiensis Comes mortua conjugé sua nuptias omnino proficuas respuerit, eo fine, ut Mariam Regis filiam duceret. Hæc accusacionum capita tunc primum efficacius urgabantur, quando opportunum adspira-re tempus credebatur.

§. XXXV.